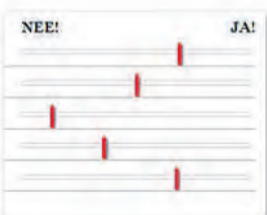


kort



**Boek //**  
**Kies je eigen methode**  
Arjan Broere, Het Nieuwe Werken,  
15,99 euro

De grootste vraag die *Het Nieuwe Werken* oproept, wordt niet beantwoord. Dat is namelijk de vraag hoe snel Arjan Broere dit boek heeft geschreven en welke methode hij heeft gebruikt. Want als er één ding duidelijk wordt uit dit lijvige (bijna 200 pagina's) werk: Broere heeft zijn huiswerk goed gedaan. En als hij werkt volgens de principes die hij beschrijft, heeft hij al dat werk verzet met mapjes, to-do-lijsten, systematiek en andere wapens van de gestructureerde medemens. Kies uit het boek de methode die bij je past. Sla alleen de idiotie over die bedacht heeft dat hij 24 zogenaamde 'energons' te besteden heeft op zijn werkdag, een vervelende verstoring van zijn werk kost hem 1 energon. Wij nemen liever het advies ter harte om iedere dag een powernap te doen. *Het Nieuwe Werken* is een uitputtend boek. Voor iemand op zoek naar structuur of tijdsbesparing op het werk is het een ideale gids.



**Site //**  
**Oefen dat assessment**  
Testlab, gftp.nl/individuen/  
testlab.aspx

Alvorens je een boek over het nieuwe werken gaat lezen, zou je eens kunnen uitzoeken of je eigenlijk wel geschikt bent om thuis te werken, of dat je meer het 'Goeiesmorgens juffrouw Janny'-type bent. GFTP, het bedrijf dat zich bezighoudt met trainingen, assessments, werving en selectie en nog veel meer, heeft een eigen testlab. Van je management-, communicatie- of beslisstijl tot andere persoonlijkheidstesten. Maar ook een gelukstest en een loopbaanontwikkelmonitor voor de twijfelkonden onder ons en zelfs twee testen om te zien welke organisatie goed bij je past. Waarschijnlijk zijn de belangrijkste testen te vinden onder het kopje 'wat kan ik'. Je kunt immers wel chirurg willen worden, maar als je niet tegen bloed kunt, houdt het snel op. Vandaar dat veel werkgevers je ook een assessment laten doen alvorens je die droombaan te geven. En die kun je hier dus oefenen. Handig en leuk. Ben jij beter dan het gemiddelde met cijfers, figuren of analogieën? Test het zelf.

ALEX VAN DER HULST

## Zzp-verzekering //

Steeds meer **zzp'ers** spreken af dat ze elkaar helpen bij ziekte // Broedfondsen zijn gebaseerd op **loyaliteit en vertrouwen** // Dus doen **maximaal 50 mensen** mee

# Waarom zou je elkaar ook níét vertrouwen?

ADINDA AKKERMANS

“Op onze gezondheid”, proosten we vrolijk tijdens de oprichtingsbijeenkomst van het broedfonds waarvan ik lid ben. We lopen naar buiten voor een groepsfoto. „Pas op het afstapje”, grapt iemand. „Als jij je been breekt, kost dat ons allemaal geld.” Een ander giechelt: „Oei, ik weet niet of ik wel een sigaret durf op te steken in dit gezelschap.” 27 gezonde zzp'ers kijken in de lens van de fotograaf. Voortaan zullen we elke maand geld inleggen op onze broedfondsrekeningen. Wie onverhoopt arbeidsongeschikt raakt, ontvangt een schenking van de rest.

Een paar maanden later zijn er al twee ernstig zieken. De reactie van de groep is eerst en bovenal empathisch: natuurlijk gaan we op ziekenbezoek met een pan soep. Maar daarna klinken ook bezorgde vragen: wat betekent dit voor het fonds? Hoeveel zieken kunnen we dragen? En kan het zijn dat het geld straks op is als ik arbeidsongeschikt raak? Om die laatste vraag meteen te beantwoorden: ja, dat kan, en dan valt er niets te claimen. Maar de kans op te veel

zieken op hetzelfde moment is statistisch gezien klein. Het is in zeven jaar van broedfondsen in Nederland nog nooit voorgekomen dat iemand niet uitbetaald kreeg.

Uit ergenis over dure arbeidsongeschiktheidsverzekeringen met strenge voorwaarden en kleine lettertjes besluiten steeds meer zelfstandigen zoals ik zich te verenigen in een broedfonds. Zonder een buitenstaander die er geld aan verdient en zonder bureaucratische rompslomp. Het principe van het broedfonds is gebaseerd op vertrouwen en solidariteit. Maar hoe ver reikt de loyaliteit van een groep?

Dat je bij ziekte niet eens een doktersverklaring nodig hebt, was voor veel broedfondsleden even wennen. „Hoe weet je nu of iemand echt ziek is, dacht ik toen ik voor het eerst van het initiatief hoorde”, vertelt John Coopmans (57, financieel adviseur van Broedfonds Brumbeek. „Maar later draaide ik het om: waarom zou je elkaar eigenlijk níét vertrouwen?” Tjitske Musche (30, journaliste van het Amsterdamse Soepfonds: „Stel dat één iemand er een keer misbruik van maakt, dan is me dat het wel waard.”

Vertrouwen en loyaliteit groeien naarmate mensen elkaar beter leren kennen. Dus mogen

er bij de meeste broedfondsen maximaal vijftig mensen meedoen, kun je alleen lid worden als je al iemand uit het fonds kent en worden er regelmatig borrels georganiseerd om de onderlinge band te versterken. Jikke Verhulst (51, therapeut van Broedfonds Wageningen: „Ik vind het fijner om geld te geven aan iemand die ik ken dan het op een rekening te storten van een bedrijf waarvan ik nog nooit iemand gezien heb.”

De sociale controle is bovendien groot, volgens Verhulst. „Wij wonen bijvoorbeeld allemaal in omgeving van Wageningen, we komen elkaar tegen.” Toen iemand uit haar groep een

blesure opliep tijdens het schaatsen, betrapte zij zichzelf op achterdocht. „Volgens mij lag er helemaal geen ijs die dag, schoot er door mijn hoofd.” Ze sprak haar twijfel meteen uit en bleek zich te vergissen. „Het is goed om daar open over te zijn, want alleen dan kun je wantrouwen wegnemen.”

„Het belangrijkste is dat de hele groep zich verantwoordelijk en betrokken voelt”, zegt Biba Schoemaker van Broedfondsmakers, de moederorganisatie die de verschillende broedfondsen adviseert. Daarom moet iedereen aanwezig zijn bij de bijeenkomsten. Vooral in de opstartfase zijn er veel vragen en discussies: krijg je bij zwangerschap en mantelzorg ook een uitkering? (Nee, dan wordt het risico te groot.) En moet je aan de groep vertellen waar je precies last van hebt ten behoeve van de transparantie of komt de privacy dan in het geding?

En nog een moreel dilemma: mogen mensen met meer risico op ziekte ook meedoen? „Wij hebben veel klussers in onze groep, dus daar is wel over gediscussieerd. Maar uiteindelijk hebben we besloten dat iedereen welkom is”, vertelt René van Corven (56, ruimtelijk vormgever van Broedfonds Wageningen. „Anders moet je

**WE WAREN NET BEGONNEN EN IK VOND HET VERVELEND DE GROEP METEEN AL TE BELASTEN**

i

## Broedfondsen: geen kleine lettertjes, geen overhead

**■ Een broedfonds, wat is dat?**  
Het idee achter een broedfonds is even eenvoudig als slim: een groep van maximaal vijftig bevriende zelfstandig ondernemers vormt een 'schenkring'. Ze spreken af dat ze elkaar zullen helpen bij ziekte. Ieder lid opent een spaarrekening en stort daarop maandelijks een bedrag. Wie ziek is (geen griepje), krijgt van de andere 49 deelnemers een gift uit die spaarrekeningen. Om brood te kunnen kopen, bijvoorbeeld.

**■ Wat kost het?**  
Je betaalt eenmalig 275 euro startkosten en 10 euro per maand lidmaatschap van de vereniging. Een broedfonds is geen verzekering waar je premie voor betaalt. In plaats daarvan spaar je. Dat geld blijft – na aftrek van de giften – van jou. Om bijvoorbeeld in aanmerking te komen voor een schenking van 1.500 euro, spaar je maandelijks 67,50 euro. Als je spaarsaldo het maximum heeft bereikt (in dit geval 2.430 euro) dan hoef je niet meer te sparen. De buffer van het broedfonds is dan groot genoeg.

**■ Wat is het addertje?**  
Geen adders, wel beperkingen. De kurk onder een broedfonds heet: vertrouwen. Dat klinkt soft, maar het scheelt overhead, controles en kleine lettertjes. Daarom kom je alleen in een broedfonds op voordracht van een lid. Een schenking mag nooit hoger zijn dan je normaal verdient met je bedrijf, daarom geef je bij aanmelding inzage in je jaarrekeningen. Om het broedfonds voor een faillissement te behoeden, kun je maximaal twee jaar aaneengesloten schenkingen ontvangen. Wil je meer zekerheid, dan zul je je aanvullend moeten verzekeren. Ander risico: een broedfonds heeft in het begin nog maar een kleine buffer. Als in het eerste jaar enkele leden tegelijk ziek worden, kan het zijn dat het fonds niet of niet volledig kan schenken.

**■ Hoeveel fondsen zijn er nu?**  
Dertig, en nog twintig in de startblokken. Het aantal deelnemers gaat naar de duizend. Op 1 februari 2013 waren van de 822 leden er tien ziek, waarvan vijf een halve schenking claimden: een ziekteverzuim van minder dan 1 procent.

STEF VERHOEVEN

ook gaan kijken wie weleens de Mount Everest beklimt, wie alcoholverslaafd is en wie te veel eet. Dat is geen doen.”

Zelf krijgt Van Corven momenteel een broedfondsuitkering van 50 procent. Door een arm-blessure kan hij zijn werk maar gedeeltelijk uitvoeren. „Ik heb de mensen uit mijn broedfonds precies uitgelegd wat ik wel en niet kan, zodat ze niet verbaasd opkijken als ze mij bezig zien in mijn werkplaats.” Hij heeft wel even getwijfeld voordat hij een beroep deed op het fonds. „We waren nog maar net begonnen en ik vond het vervelend de groep meteen al te belasten.” Anderen moesten hem overtuigen dat het fonds juist bedoeld is voor dit soort gevallen.

Die schroom om een beroep te doen op het geld van anderen, herkennen alle broedfondsleden. Mensen die je goed kent, wil je – zelfs als de nood echt aan de man is – liever niet lastigvalen. De besturen van de broedfondsen moeten er vaak op aandringen dat mensen daadwerkelijk gebruikmaken van het fonds. John Coopmans van Broedfonds Brumbeek: „Wij hadden zelfs iemand die wist dat hij binnenkort een heupoperatie moest ondergaan en daarom nog even wachtte met zijn aanmelding bij het broedfonds tot na de revalidatie.”

ILLUSTRATIE DAISY ERADES